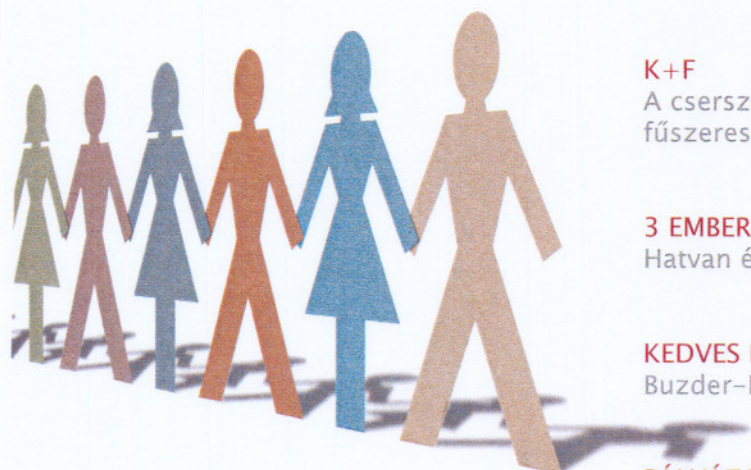

Hatvan!

16

TÁMOP
4.1.1.

15

DIPLOMÁSAINK

TeVéKenyen – Olvasó Árpád, a TVK vezérigazgatója

4

EGYETEMÜNK

Azt írta az újság... – válogatás az Egyetemünk híreiből

6

DIPLOMÁSAINK

Amikor a cél vezérel – vendégünk Frankó Csuba Dea, a Kürt ZRt. marketingigazgatója

8

K+FA cserszegi
fűszeres nyomában...

10

3 EMBER – 1 TÉMA

Hatvan év hat szemmel

12

KEDVES NAPLÓM!

Buzder–Lantos Kornél naplójában lapozgattunk

14

PÁLYÁZATOK

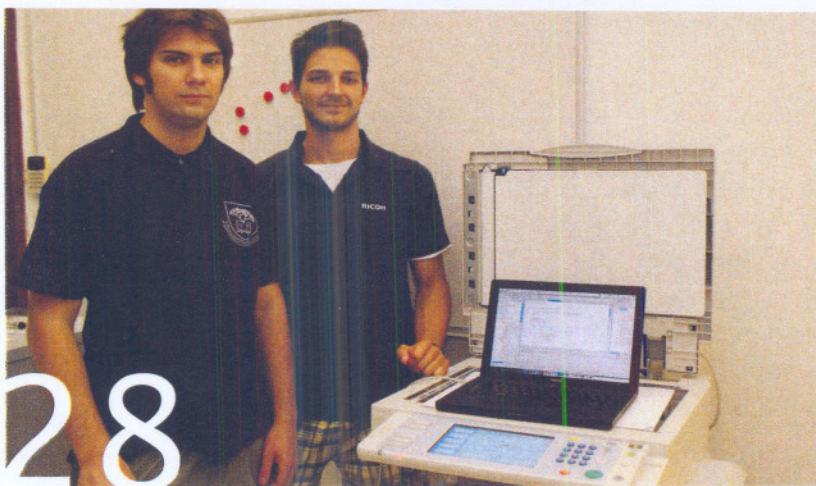
TÁMOP 4.1.1. – az EU-s program

15

A cserszegi fűszeres

10

28

Sikerre programozva

CÍMLAPON

Hatvan éves idén a Pannon Egyetem, interjúk az Egyetem életének meghatározó szereplőivel

IFJÚ REMÉNYSÉGEK

Sikerre programozva

Ka-Iro

Lendületben az öregdiák-program

CIVIL SAROK

Bemutatkozik a VEHA

VÁLLALKOZÓ

A sikerről beszélgettünk Tót Tamással

ZÖLDOLDAL

Mert érték a hulladék

ÖREGDIÁK

VVE83 – Évfolypélda

MOZGÁS!

Még egy lapáttal – interjú Kiss Tamás olimpiai bronzérmes kenusszal, Egyetemünk hallgatójával

16

34

28

30

31

32

33

34

36

VVE83

36

Még egy lapáttal

TeVéKenyen

A Pannon Egyetem

szenátusa címzetes egyetemi docensi címet adományoz azoknak, akik az egyetemen folyó magas színvonalú oktatásban jelentős szerepet vállaltak. Köztük volt az idén ötvenedik születésnapját ünneplő Olvasó Árpád. Kemény munkával elért karrierje is mutatja, hogy milyen lehetőségek állnak egyetemünk diákjai előtt.

- Lenyűgöző karriert mondhat a magáénak! Jelenleg milyen területen dolgozik?

A TVK Nyrt. vezérigazgatójaként a társaság működését irányítom. Ezen belül a cég működését és a MOL-csoport Petrolkémiai Divízióját vezetem, felelek a társaságra, illetve a divízióra kidolgozott és elfogadott stratégia megvalósításáért.

- Hogyan került a jelenlegi munkahelyére?

2001–2003. között a MOL Vegyipari Portfólió Menedzsment területének igazgatója voltam. Közben a cég egyre nagyobb tulajdoni hányadot szerzett meg a TVK részvényeiből, és bizonyára ennek is köszönhető, hogy 2003 júliusában engem választottak a TVK vezérigazgatójává.

- Egy ilyen hatalmas cég irányítása olyan feladat, amelyet egy átlagember el sem tud képzelni. Tudna nekünk mondani pár szót arról, hogy milyen feladatokkal foglalkozik napi szinten?

Először is áttekintem a társaság működésével kapcsolatos napi (esetleg heti, havi) jelentéseket, majd tanulmányozom a stratégiai döntéseket előkészítő munka-

anyagokat, illetve tervjavaslatokat. Vezetői értekezleteken és megbeszéléseken veszek részt, és szükség szerint képviselem a TVK-t, illetve a divíziót külső eseményeken, szakmai szervezetekben vagy éppen konferenciákon. Folyamatosan figyelemmel kísérem a társaság üzleti teljesítményét és annak az elfogadott tervtől való eltérését. Szükség is van erre, hiszen ahhoz, hogy mind

időben pedig, ami a munkámon felül marad, igyekszem a feleségemmel és két gyermekemmel a lehető legtöbbet együtt lenni.

- Hogyan került Veszprémbe, és miért választotta a vegyész-mérnöki szakot?

A középiskolában imádtam a kémiát, és mérnök akartam lenni. Az ehhez az érdeklődéshez választható egyetlen szak akkoriban a vegyész-mérnöki kar volt. Az egyetemen, és ezzel együtt Veszprémbe eltöltött évek – mint általában az egyetemi évek egy diáknak – nagy hatással voltak a személyiségemre, sokat köszönhetek az intézménynek és tanárainak egyaránt.

„Sokat segít, ha felismerjük a velünk együtt dolgozók érdekeit és legyünk képesek megkötni azokat az ésszerű kompromisszumokat, amelyek az együttműködésben részt vevők mindegyike számára előrelépést jelentő célként fogadhatók el.”

a kedvező, mind a kedvezőtlen piaci környezetre azonnal reagálni tudjunk, alul- vagy felülteljesítés esetén is tanulmányozzuk és keressük az eltérés okát a rendelkezésre álló adatok és a döntéselőkészítő információk alapján.

Ez természetesen sok munkával jár. Ebben a pozícióban a munkaidő többnyire nem nyolc óra, hanem mindig annyi, amennyi az adott napi feladatok elvégzéséhez szükséges. Az esetek többségében ez inkább kétjegyű szám. Abban az

- Mi volt a legemlékezetesebb dolog, ami itt történt Önnel egyetemünkön?

Optimális esetben egy egyetemista számára a legemlékezetesebb az, hogy egyáltalán az adott egyetemre járhatott. Bár az egyetemi éveimből kimaradtak olyan dolgok, mint például a Tudományos Diákköri Konferenciákon való részvétel, úgy gondolom, az egyetemi lét nemcsak a szakmai szempontok szerinti személyiségfejlődéshez segítheti hozzá a diákot, de lehetőséget ad számára arra, hogy a tanulás mellett közösségépítő folyamatok és történések részese legyen. Én például Csocsó rockoperájában színpadra léphettem faldöntőként; az egyetemi napok során diákrekortörölt voltam; felléptem a Rongyos Teátrum tagjaként; megismerkedtem az újságírással és szerkesztéssel is, amellett, hogy cselgáncsoztam.

Persze az is fontos volt, hogy a politikai gazdaságtant, a filozófiát és tudományos szocializmust tanító tanárainkkal értelmes, érveken alapuló beszélgetéseket és vitákat lehetett folytatni, valamint elkezdtem angolul tanulni. A diplomámat dr. Kárpáti Árpád vezetésével készítettem, a témája pedig a tejipari szennyvizek tisztítása volt. Azóta kicsit távolabb kerültem a tejipar vegyészeti vonatkozásaitól... végül, de nem utolsósorban: számos baráttra tettem szert, megnősültem, és ott született a lányom.

- Mennyiben befolyásolta a karrierjét, hogy Veszprémben végezett, és miben volt előnyben a többiekhez képest?

Úgy gondolom, az a tény, hogy Veszprémben végeztem, a karrierem alakulására – így utólag visszatekintve – pozitív hatással volt. Mindenki másban képes kitérni. Vannak, akik egy területre specializálódnak, és abban lesznek professzionálisak, abban alkotnak nagyot, Mások abban jók, hogy átlátják a komplex rendszereket, képesek több tudományterület (szakma) kapcsolódó pontjain szintetizálni a különböző területeket összekötő információkat. Én ez utóbbiban voltam jobb, és az élet úgy hozta, hogy a munkám során szükségem volt erre a képességre.

- Ön szerint milyen képességek, milyen végzettségek szükségesek ahhoz, hogy valaki ma Magyarországon hasonló karriert futhasson be?

A szükséges minimum a vegyészmérnöki diploma, ez önmagában azonban nem elég. Meg kell szerezni a szakmai alaptudás azon részét is, amelyet csak egy vállalatnál lehet elsajátítani. Ezeken felül elengedhetetlen legalább egy idegen nyelv magas szintű ismerete. Különösen fontos, hogy az ember kitanulja az üzleti élet működésének csínját-bínját, valamint természetesen a kitartás, a sok munka szintén elengedhetetlen.

- Mit ajánlana a most végzett, vagy mostanában diplomátémát választó diákoknak, melyik területre érdemes koncentrálniuk?

A kiváló szakmai alaptudás mindenképpen elengedhetetlen. Emellett ne csak tanuljanak egy idegen nyelvet, de képesek is legyenek azon nagyon jól kommunikálni, és az üzleti élet működésének jellegzetességeit is ismerni kell. Még egy nagyon

fontos dolog: az együttműködés készsége és képessége. Sokat segít, ha felismerjük a velünk együtt dolgozók (legyenek azok akár vállalatban belüliek, akár külső üzleti partnerek) érdekeit, és legyünk képesek megkötni azokat az ésszerű kompromisszumokat, amelyek az együttműködésben részt vevők mindegyike számára előrelépést jelentő célként fogadhatók el. Ez pedig folyamatos tanulást jelent. Szerintem baj van, ha az ember elégedetten hátradől, és úgy érzi, nincs semmi tanulnivalója. Mindig van mit tanulni, én most például a vezetői képességeim továbbfejlesztésén dolgozom keményen.

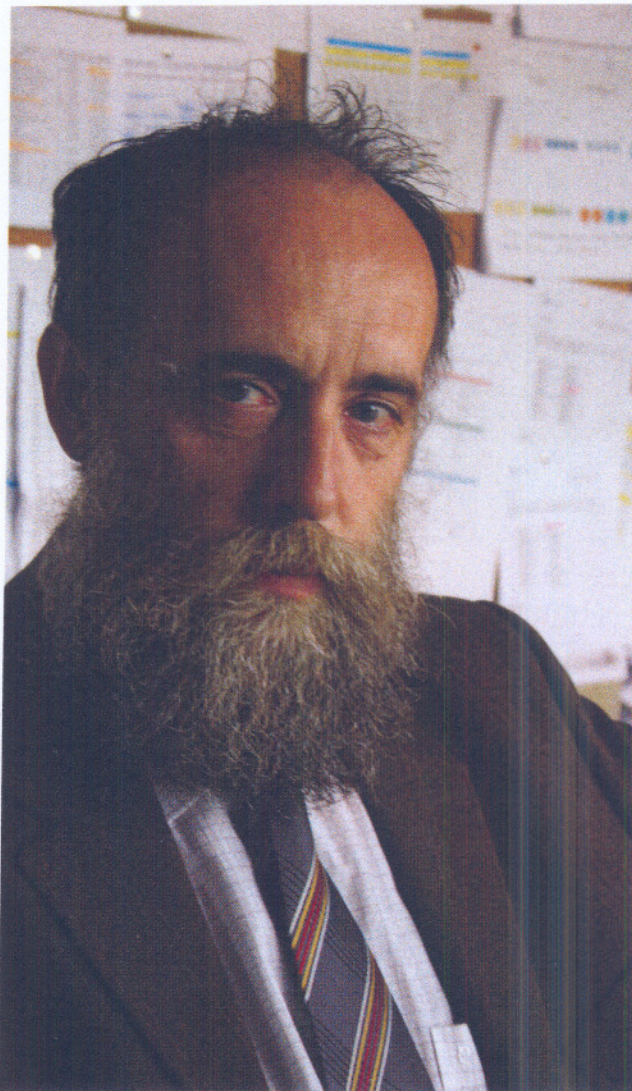
Hegy Judit

Évfolyampélda: VVE83

Hanyas vagy?

Olvashatjuk a kérdést, ha a Veszprémi Vegyipari Egyetem szóra keresünk az interneten, és az első találatra kattintunk. Egy példaértékű honlapra, mely a vve83.hu oldalon található. Itt a kiváló csapat emlékei összegyűjtve, rendszerezve, elérhetően – ők 1978-ban kezdték az egyetemet, mára az öregdiákok legjobb értelemben vett mintaképei.

Galambos László

Galambos László portéja köszönti az oldal látogatóit, vele beszélgettünk arról, hogyan lehet egy igazán összetartó csapatot létrehozni és fenntartani.

'83-ban végzett az évfolyamunk – mondja, itt a hangsúly az évfolyamunk szón van, hol hallunk ma már ilyet? Igazi csapatszellem alakult ki az egyetemi évek alatt, ez érződik minden szóból. „Félszavakból is megértjük egymást” – olvasható a honlapon. Ennek több oka van, meséli Galambos László: „Annak ellenére, hogy nehézegegyész szak voltunk, vegyes és minden irányban érdeklődő társaság, akiket nemcsak a szakma érdekelt, hanem azon kívül sok minden más, a színésztől a zenén keresztül az újságírásig, ez aztán a későbbi karrierekben is meglátszott. Ez volt az egyik ok. A másik – szerintem fontos – tényező, hogy jóval kisebb évfolyamok voltak, kisebb volt az egyetem is. A nehézegegyész szak 120 fővel indult, mindenki a jelenlegi központi kollégiumban lakott, akkor még csak ez az egy létezett. Egy évfolyam egy szinten élt, éjjel-nappal együtt voltunk, nemcsak az egyetemen, hanem szabadidőnkben is. Abban az időben kevesebbet jártunk haza, hétvégeken Veszprémbe voltunk. A fiúk egy évet katonai szolgálatban töltöttek az egyetem megkezdése előtt – a laktanyában összekovácsolódtunk. A legfontosabb pedig maga a társaság, vezéregyenységekkel és jó képességű emberekkel. Az öt év alatt nagyon sok mindent csináltunk a tanuláson kívül is.

Hogy mi mindent csináltak, összegyűjtötték a honlapon is. Megelevenednek a Rongyos Theátrum bulik képei, a kollégiumi élet, felhangzik a Gépészopera, olvashatjuk a Kémcsőkefe számait, láthatjuk az első AKÓ születését, valamint új értelmet nyer a VEN fogalma – igazi csapatok igazi emlékeit gyűjtötték egy csokorba. A bolondballagáson pedig három műszakot követeltek a Kismocskosba.

Az ötödév végén hatvanan végeztek, „köszönhetően” az akkori kétfokozatú képzésnek, illetve a kényyszerű lemorzsolódásnak. Tanulmányaik befejeztével sokan Budapesten vagy annak környékén kezdtek dolgozni, többen erősítik a MOL csapatát, de megtalálható

közöttük a Népszabadság műszaki igazgatója, a TVK vezérigazgatója, valamint Olaszországban élő gitárművész is. Tavaly tartották a 25 éves évfolyam-találkozót – a képekből ítélve jól sikerült. Százan voltak – meséli Galambos László nagy büszkeséggel, természetesen mindenki hozta a párját. Sok a házasság az évfolyamon belül, nagyon tartósnak bizonyultak, ami szintén ritka manapság. A találkozók úgy szervezik, hogy minden évfolyamtársukat meghívják, azokat is, akik nem velük végeztek, vagy akár csak egy évet jártak velük. Ez is jellemző a közösség erejére, hogy sokan csapódtak hozzájuk.

Hogy honnan ez az erős kötődés, és hogyan lehet ezt megtartani? Mindig is szerveztek ötévenként évfolyam-találkozót. „Abban az időben (nem nosztalgiaként használja ezt a szót többször beszélgetőtársam, hanem mert akkor egyszerűen más körülmények voltak – mondja) végzéskor minden évfolyam választott egy seniort. Az ő feladata volt, hogy megszervezze a találkozót. Néhány éve jöttünk rá, hogy az öt év már ritkán van, ezért évente általában kétszer meghirdetünk egy-egy időpontot és helyet, ahol találkozunk – aki ráér, eljön. Ezek az „évfolyamvacsorák” mindig Budapesten vannak, de vidékről is jönnek a barátok, Nagykanizsától Tiszaújvárosig, Miskolctól Bajáig. A honlap is így jött létre. A régi barátságok tovább élnek, a MOL-nál kifejezetten sokan dolgozunk, a személyes kapcsolatok szintén megmaradtak. A közérdekű linktárban munkahelyeik weboldalát, útiképeket és koncertfelvételeket is megosztanak egymással, a fórumon találkoznak, vacsorák, vagy épp túrák részleteit beszélnek meg, a képgalériában pedig mindezt dokumentálják.

Sokat változott a környezet, átalakult a felsőoktatás. Minden karon választanak seniort, aki teljesen más szerepet kap, a nagy létszámú végzést nehezebb összetartani, kisebb csoportok tartják már csak a kapcsolatot, az öregdiák kongresszus is zsugorodik, ahogyan azt az előző számban már olvashattuk. Ami akkor működött, az a mostani generációknál nem biztos. Ami fontos, hogy nem a végzéskor kell elkezdeni a dolgot – hangzik a tanács a példaértékű kezdeményezés motorjától. A seniorság csak formalitás. Az, hogy egy évfolyam hosszútávon közösség lesz-e vagy sem, attól függ, hogyan működött az egyetemi évek alatt. Ahhoz, hogy a kapcsolat fennmaradjon, az egyetemen kell kialakulnia a közösségnek, és nem csak a laborokban. Nagyon fontos a tanulás, a szakma, de az egyetemista évek megismételhetetlenek, ezért másra is kell használni azokat, nemcsak a tanulásra.

A példa tehát adott és követendő, a technika és a közösségi portálok rendelkezésre állnak, a többi már csak az egyéneken múlik. Minden korábban és most végzett évfolyam alakíthatja úgy a közösséget, hogy a következő számunkban már róluk írassunk.

Biró Viktória

